

sude mi

M. Škoro

Andante

Knji-gu pi-še vitez roda mo-ga u da-le-koj zemlji o-ko-
van pa je ša-lje svojoj vjernoj lju-bi, pod
zi-di-ne gra-da bije-lo - ga. Ej, ljube mo-ja,
moga o-ka vi-lo, i-du da - ni, ode go-di - na,
da u - za me ni-je tvo-je ti-lo i da su me braća iz-da-
-la. Su - de mi, za - to što svo-je vo-lim,
Su - de mi duš-ma-ni, mo-ja lju - be,
vo-lim naj-vi - še, što sam bra - ni - o svo-je naj-dra - že.
a - li ne zna-ju da je i - sti - na vo-da du-bo - ka.

1. Knjigu piše vitez roda moga
u dalekoj zemlji okovan
pa je šalje svojoj vjernoj ljubi,
pod zidine grada bijeloga.
Ej, ljube moja, moga oka vilo,
idu dani, ode godina,
da uza me nije tvoje tilo
i da su me braća izdala.

Sude mi, zato što svoje volim, volim najviše,
što sam branio svoje najdraže.
Sude mi dušmani, moja ljube, ali ne znaju
da je istina voda duboka.

2. Ej, djeco mila, vite grane moje,
upamtite što vam govorim:
Ej, k'o ne ljubi i ne čuva svoje,
Božjeg lica neće vidjeti.